

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Επί του σχεδίου νόμου «περί αντικατάστασης τῶν παρ. 3 καὶ 4 τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ ν.δ. 765/1970 «περὶ ἐκπαιδευτικῆς καὶ ἐξετάσεως ὑποψηφίων ὁδηγῶν αὐτοκινήτων».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

Διὰ τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 3 καὶ 4 τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ Β. Δ/τος 282/1973 «περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν διατάξεων τῶν Ν. Δ/των 765/1970 καὶ 1202/1972 «περὶ ἐκπαιδευτικῆς καὶ ἐξετάσεως ὑποψηφίων ὁδηγῶν αὐτοκινήτων» ΦΕΚ 84/Α/10.4.1973 ὀρίζονται τὰ ἀκόλουθα:

3. Ἡ πρακτικὴ ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων πρὸς τοῦτο ὑπαλλήλων ἐξέταση τῶν ὑποψηφίων ὁδηγῶν αὐτοκινήτων, ἐνεργεῖται δι' οἰουδήποτε αὐτοκινήτου τῆς κατηγορίας δι' ἣν ἔχει αἰτήσῃ ἄδειαν ὁδηγήσεως ὁ ἐξεταζόμενος. Κατὰ τὴν ἐξέτασιν ταύτην, ἐφ' ὅσον ὁ ἐξεταζόμενος δὲν προσέρχεται συνοδευόμενος ὑπὸ προσώπου κατέχοντος ἄδειαν ἐγκυμαντοῦ ὑποψηφίων ὁδηγῶν αὐτοκινήτων δέον ὅπως οὗτος προσέρχεται συνοδευόμενος ὑπὸ προσώπου κατέχοντος ἀπὸ ἐτους ταυλάχιστον ἄδειαν ὁδηγήσεως δι' ὀχήματα τῆς κατηγορίας τοῦ διὰ τὴν ἐξέτασιν χρησιμοποιουμένου.

4. Ἐν περιπτώσει προκλήσεως ἐξ ἀμελείας σωματικῆς ἐλάττης ἢ ὕλικῆς ζημίας κατὰ τὸν χρόνον τῆς πρακτικῆς ἐκπαιδευτικῆς ἢ τῆς πρακτικῆς ἐξετάσεως ὑποψηφίου ὁδηγοῦ αὐτοκινήτων, ἡ εὐθύνη ἐαρύνει ἀπολειπτικῶς τὸ κατὰ τὰς παρ. 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ συνεπιβαίνον τοῦ αὐτοκινήτου πρόσωπον, τὸ κατέχον ἄδειαν ἐγκυμαντοῦ ὑποψηφίων ὁδηγῶν αὐτοκινήτων ἢ ἄδειαν ὁδηγήσεως αὐτοκινήτου, κατὰ περίπτωσην.

Οὕτω διὰ τῶν ἀνωτέρω διατάξεων ρυθμίζεται ὁ τρόπος τῆς πρακτικῆς ἐξετάσεως τῶν ὑποψηφίων ὁδηγῶν αὐτοκινήτων δι' ἀπόκτησιν, ἀπὸ τὰς ὑπηρεσίας τοῦ Ἰπουργείου Συγκοινωνιῶν, ἀδείας ἰκανότητος ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου.

Ἀκόμη, ὑπὸ τῶν ἰδίων διατάξεων ρυθμίζεται καὶ τὸ θέμα τῶν εὐθυνῶν ἐν περιπτώσει προκλήσεως ἐξ ἀμελείας σωματικῆς ἐλάττης ἢ ὕλικῆς ζημίας κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὡς ἄνω πρακτικῆς ἐξετάσεως τῶν ἐν λόγῳ ὑποψηφίων ὁδηγῶν αὐτοκινήτων.

Συγκεκριμένως, τὸ ὡς ἄνω ἰσχύον νομικὸν καθεστὸς προβλέπει ὅτι ἡ πρακτικὴ ἐξέταση τῶν ὑποψηφίων ὁδηγῶν αὐτοκινήτων γίνεται ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων πρὸς τοῦτο ὑπαλλήλων με αὐτοκίνητον καὶ παρουσίᾳ εἴτε προσώπου κατέχοντος ἄδειαν ἐγκυμαντοῦ ὑποψηφίων ὁδηγῶν αὐτοκινήτων εἴτε προσώπου κατέχοντος ἀπὸ ἐτους ταυλάχιστον ἄδειαν ὁδηγήσεως δι' ὀχήματα τῆς κατηγορίας τοῦ διὰ τὴν ἐξέτασιν χρησιμοποιουμένου (αὐτοκινήτου).

Ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ θέμα τῆς ἀδικτικῆς καὶ ποινικῆς εὐθύνης, αἱ ἄνω διατάξεις ὀρίζουν ὅτι ἡ εὐθύνη αὐτὴ ἐαρύνει ἀπολειπτικῶς τὸ ἄνω ἀναφερόμενον πρόσωπον, ἥτοι τὸν ἐκ-

παιδευτικὸν ἢ τὸ πρόσωπον πού συνοδεύει τὸν ὑποψήφιον ὁδηγὸν καὶ ἔχει τὴν ἀπαραιτούμενην ἄδειαν ὁδηγήσεως.

Τὸ Ἰπουργεῖον Συγκοινωνιῶν, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως βελτιωθεί, κατὰ τὸ δυνατόν, ἡ ἀσφάλεια τῆς ὁδικῆς κυκλοφορίας διὰ τῆς χορηγήσεως τῶν ἀδείων ὁδηγήσεως αὐτοκινήτων εἰς πρόσωπα πού πράγματι γινώσκουν τοὺς σχετικὰς κανόνας, ἔχει προγραμματίσει τὴν μεταβολὴν τοῦ ἀνωτέρω ἐφισταμένου συστήματος ἐξετάσεως ὑποψηφίων ὁδηγῶν αὐτοκινήτων.

Μεταξὺ τῶν μελετωμένων μέτρων περιλαμβάνεται καὶ τὸ μέτρον ὅπως κατὰ τὴν ἐν λόγῳ ἐξέτασιν μὴ παρίσταται ἕτερον πρόσωπον, ὡς ἄνω ἀναφέρεται. Ἀλλὰ ἡ ἐξέτασις αὐτὴ νὰ γίνεται μόνον παρουσίᾳ τοῦ ἐξεταστοῦ ἢ τῶν ἐξεταστῶν ὑπαλλήλων τοῦ Δημοσίου ἐπὶ κρατικῶν αὐτοκινήτων.

Καὶ ἵνα δύναται τὸ Δημόσιον, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, νὰ προβαίη εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ ἀναγκαστοῦ ἀριθμοῦ αὐτοκινήτων, τὸ Ἰπουργεῖον Συγκοινωνιῶν εἰσηγήθη καὶ ἐψηφίσθη πρὸς τοῦτο ὑπὸ τῆς Βουλῆς εἰδικὴ διατάξις (ἀρθρον 4 Ν. 771/1978 ΦΕΚ 57/Α/21.4.78) εἰσαίει δὲ αὐτῆς τῆς εἰδικῆς διατάξεως, τὸ Ἰπουργεῖον Συγκοινωνιῶν, μέσω τοῦ Ἰπουργείου Ἐμπορίου (Ἐπιτροπὴ Κρατικῶν Πραμθηθειῶν), ἐνεργεῖ ὥστε νὰ γίνῃ ἡ προμήθεια τοῦ ἀναγκαστοῦ ἀριθμοῦ κρατικῶν αὐτοκινήτων.

Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἀνακύπτει ἡ ἀνάγκη ἀναλόγου προσωποποιήσεως τῶν εἰς τὸ θέμα ἀναφερομένων ἰσχυουσῶν διατάξεων, διὰ τῆς ἀντικατάστασεως τοῦ κειμένου των. Δηλαδή ἀνακύπτει ἡ ἀνάγκη ὅπως ρυθμισθῇ νομοθετικῶς καὶ τὸ θέμα τῆς εὐθύνης εἰς περιπτώσει προκλήσεως οἰασδήποτε ἀξιοποιῶν πράξεως κατὰ τὴν διενέργειαν τῆς ἐξετάσεως ὁσάκις τοιαῦτον μέτρον ληφθῇ, ἥτοι ὅταν ἐπιτραπῇ ἢ ἐν λόγῳ ἐξέτασεως νὰ γίνῃται ἄνευ τῆς παρουσίας ἐγκυμαντοῦ ὑποψηφίων ὁδηγῶν ἢ προσώπου κατέχοντος ἄδειαν ὁδηγήσεως.

Πρὸς τὸν ἄνω σκοπὸν συνετάχθη τὸ παρὸν νομοσχέδιον διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ὁποῖου προτείνεται ἡ ἀντικατάστασις τῶν παραγράφων 3 καὶ 4 τοῦ ἐν λόγῳ κωδικοποιητικοῦ Β. Δ/τος.

Ἡ λύσις ἡ ὁποία ἐν προσκειμένῳ δίδεται εἶναι σύμφωνος με ἐπικινδύνους διατάξεις τοῦ εἰς τὴν χώραν μας ἰσχύοντος συστήματος Ποινικοῦ Κώδικος ὅπου ἕκαστος εὐθύνεται μόνον διὰ τὰς πράξεις τὰς ἰδικὰς του. Καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν προκλήσεως ἀτυχήματος θὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὁ συγκεκριμένος ἐσθμὸς ἀμελείας τοῦ ὑποψηφίου ὁδηγοῦ αὐτοκινήτων.

Καθιεροῦται δηλαδή συντρέχουσα εὐθύνη τοῦ ἐξεταζομένου ὑποψηφίου ὁδηγοῦ ἀφ' ἐνὸς καὶ τοῦ ἐξεταστοῦ ὑπαλλήλου ἀφ' ἑτέρου. Οὕτω τὸ δικαστήριον σταθμίζον τὸν ἐσθμὸν εὐθύνης ἕκαστου θὰ προβῇ εἰς τὴν δέουσαν ἐπιμέτρησιν τῆς ποινῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Μαΐου 1979

Οἱ Ἰπουργοὶ

Δικαιοσύνης
Γ. ΣΤΑΜΑΤΗΣ

Συγκοινωνιῶν
ΑΛΕΞ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ